

Jutjat de Primera Instància núm. 55 de Barcelona Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, Edifici C, planta 11 - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 935549455

Fax: 935549555

A/e: instancia55.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801942120188253457

Judici verbal (250.2) (VRB) 1138/2018 4A

-

Matèria: Judici verbal trànsit

Entitat bancària: **Banc de Santander**

Per a ingressos en caixa, concepte:

Pagaments per transferència bancària: IBAN

Beneficiari: Jutjat de Primera Instància núm. 55 de Barcelona

Concepte:

Part demandant/executant: A H

A

Procurador/a: J S L

Advocat/ada: LUISA BLANCO DELGADO

Part demandada/executada: ALLIANZ COMPAÑIA DE
SEGUROS Y REASEGUROS S.A.

Procurador/a: M L V

Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 155/2019

A Barcelona, a 25 de Setembre de 2019.

Vistos per mi, S M C, Titular del Jutjat de Primera Instància N°. 55 d'aquest partit judicial, les actuacions de Judici Verbal N°. 1.138/18 promoguts per part del Sr. A H J representat per part del Procurador dels Tribunals Sr. J S L i assistit per part de la Lletrada la Sra. Mª Luisa BLANCO DELGADO contra l'entitat "ALLIANZ COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." representada per part de la Procuradora dels Tribunals Sra. M LL V i assistida per part del Lletrat el Sr. J B B, sobre reclamació de quantitat per danys i perjudicis produïts en accident de circulació.

ANTECEDENTS DE FET**PRIMER:** Per la part actora, mitjançant escrit presentat el dia 22 de**JOSÉ AZNAR LUISA BLANCO MATILDE BARRABÉS**

Novembre de 2018, es va promoure demanda de Judici Verbal sobre reclamació de quantitat pels danys i perjudicis causats com a conseqüència del sinistre produït en data 19 de Desembre de 2016, al C/. Modolell amb la cruïlla del C/. Ravella, de Barcelona, entre el vehicle taxi marca "TOYOTA", model "PRIUS" i matrícula " -HVS", propietat del Sr. A H J , d'una banda, i el vehicle marca "VOLKSWAGEN" model "GOLF", matrícula " -FRP" i assegurat per part de l'entitat "ALLIANZ COMPAÑÍA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A.", d'altra, el qual no va respectar la senyalització de "STOP" que l'afectava i va col·lidir contra el primer.

Com a conseqüència d'aquest sinistre, el vehicle propietat de l'actor va patir uns danys que van comportar que es trobés paratitzat des del dia 20 de Desembre de 2016 al dia 13 de Gener de 2017 (25 dies) al taller reparador, resultant 9 dies laborables corresponents a l'any 2016 i 10 dies, a l'any 2017.

Per la qual cosa, va quantificar els danys i perjudicis causats en aquests 19 dies, durant els quals no va poder desenvolupar la seva activitat com a taxista, a doble torn, i per tant, a raó de 21,92 Euros l'hora l'any 2016, i a raó de 23,32 Euros, l'any 2017; import del qual calia deduir el 20%, per raó de les despeses generals o ordinàries del vehicle, atès que el preu de l'hora de fitxat era brut, resultant un total de 5.517,06 Euros.

Així mateix, l'esmentada part litigant va al·legar els fonaments de dret que va estimar d'aplicació per acabar suplicant que, previ el tràmit legal corresponent, en el seu moment es dictés sentència estimatòria i es condemnés a l'entitat "ALLIANZ COMPAÑÍA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." a l'abonament de la suma de 5.517,06 Euros, en favor de l'avui demandant, més els interessos legals i les costes del procediment, en concepte de lucre cessant.

SEGON: Per Decret de data 13 de Desembre de 2018, va ser admesa a tràmit la demanda i va ser citada a termini la part demandada, presentant escrit de contestació a la demanda en data 7 de Gener de 2019, en el sentit de reconèixer la dinàmica productora del sinistre controvertit, i la imputació de la responsabilitat productora al conductor del vehicle assegurat per la part demandada; i va manifestar el seu assentiment parcial en l'import de 1.000 Euros, corresponent a les hores de reparació dels danys efectivament necessàries, entenent que en tot cas, que la durada tant llarga d'estada al taller reparador no li era imputable a l'entitat asseguradora, i en tot cas, no resultava acreditat que el vehicle sinistrat es trobés treballant a doble torn.

Per la qual cosa, valorable com no exigible la suma reclamada per la part actora en la seva totalitat, sinó que exclusivament l'import de 1.000

Codi Segur de Verificació:

Signat per M C S

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/JAP/consultaCSV.html>

Data i hora 25/09/2019 14:33

Euros, interessant el dictat de sentència en aquests termes, amb expressa imposició de les costes processals causades a la part actora.

TERCER: Per Diligència d'Ordenació de la data 10 de Gener de 2019, es va tenir per presentada la referida contestació a la demanda i les parts litigants van ser citades per a la celebració de l'acte de judici pel dia 19 de Setembre de 2019.

Arribat el dia assenyalat, va comparèixer totes elles assistides per Lletrat i representades per Procurador dels Tribunals i van manifestar que no havien pogut arribar a cap acord en relació a l'objecte de controvèrsia.

Així mateix, la part demandant es va ratificar en el seu escrit d'al·legacions, i la part demandada no va oposar la concurrència de cap excepció processal que impedis la correcta prossecució del procediment i la seva finalització per sentència.

Fixat l'objecte de controvèrsia, la part actora va interessar la pràctica de la prova documental i testifical; i la part demandada, al prova documental; mitjans probatoris que, després de la seva declaració de pertinència, van ser practicats amb el resultat que consta en actuacions, quedant aquestes a disposició de S.S^a. per a dictar sentència.

QUART: En la tramitació d'aquest judici han estat observades les prescripcions legals.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Objecte del procediment: En atenció al contingut de l'escrit de demanda i contestació formulats per cada una de les parts litigants, cal dir que l'exclusiu objecte de controvèrsia d'aquest procediment radica quant a la l'exigibilitat i quantificació de la suma reclamada per la part actora a l'entitat "ALLIANZ COMPAÑÍA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." en concepte de lucre cessant, a resultes del sinistre produït en data en data 19 de Desembre de 2016, al C/. Modolell amb la cruïlla del C/. Ravella, de Barcelona, entre el vehicle taxi marca "TOYOTA", model "PRIUS" i matrícula " -HVS", propietat del Sr. A H J , d'una banda, i el vehicle marca "VOLKSWAGEN" model "GOLF", matrícula " -FRP" i assegurat per part de l'entitat "ALLIANZ COMPAÑÍA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A.", d'altra, quan aquest últim no va respectar la senyalització de "STOP" que l'afectava en la seva circulació la qual cosa va comportar que col·lidís

contra el primer; en tant que la part demandada va reconèixer la dinàmica i la responsabilitat productora d'aquest sinistre, quant al conductor assegurat per ella mateixa.

Per aquest motiu cal dir que el Sr. A H J es troba exercitant l'anomenada acció de responsabilitat per culpa extracontractual o acció aquiliana, amb seva base legal en els Arts. 1902 del C.c., i directa contra la companyia asseguradora, en atenció al disposat a l'Art. 76 i concordants de la Ley del Contrato de Seguros, Llei 50/1980, de 8 d'Octubre, el primer dels quals assenyala que qui per acció o omissió causi un dany a un altri, quan intervingui culpa o negligència, està obligat a reparar el dany causat. Doctrinalment i jurisprudencial s'assenyalen com a elements necessaris per a que aquesta responsabilitat es doni, els següents: En primer lloc, l'acció o omissió, pròpiament dites, i per altre, els caràcters o extrems que qualifiquen la conducta, la seva antijuridicitat, culpabilitat i imputabilitat de l'agent, (El principi de responsabilitat per culpa és bàsic en el nostre ordenament positiu, en tant s'assenyala com a punt general la necessitat que el fet pugui ser reprovat culpabilísticament); en segon lloc, s'exigeix la producció d'un resultat danyós, que en essència no és sinó la destrucció o simple alteració d'una condició o situació favorable; i finalment, la relació de causalitat entre ambdós elements anteriors que es regeix pels criteris de l'adequació, (S.S.T.S. de 12 de Juliol de 1981 i 16 de Març de 1982, entre d'altres). Respecte a la existència d'una conducta negligent, la determinació del que el legislador entén per culpa, la trobem als Art. 1101 y següents del C.c., i amb més concreció en l'Art. 1104, el qual, malgrat es refereix a la responsabilitat contractual, tant la doctrina com la jurisprudència en repetides ocasions l'entenen aplicable a la responsabilitat aquiliana. L'evolució jurisprudencial cap a una consideració cada cop més gran dels interessos del perjudicat es posa en evidència en l'accentuació que fa del rigor de la diligència exigida segons les circumstàncies del cas, de manera que ha de ser extrema la prudència a adoptar per a evitar el dany. Altres sentències, (S.S.T.S. de 16 y 17 de Maig de 1983 y 4 d' Octubre de 1982), parlen de la cura o compte exigible fins l'esgotament de la diligència. Això ha portat a apreciar la existència de culpa no només en els casos en els que aquesta pot ser qualificada com de greu o, lleu, sinó que també, en els supòsits de culpa molt lleu, en tant, posats a escollir entre el dany a suportar per qui ho rep sense cap culpa, o obligar a reparar-ho a qui ho ha produït, encara que la seva conducta sigui un mica negligent, resulta més just el disposat en segon lloc. És per això que cal dir que la referida evolució jurisprudencial s'orienta cap a una sistema, que, sense fer obstrucció del factor psicològics o moral i del judici de valor sobre la l'agent, accepta soluciones quasi objectives, demandades per un increment de les activitats

JOSE AZNAR LUISA BLANCO MATILDE BARRABES

perilloses consegüents al desenvolupament de la tècnica i del principi de posar a càrrec de qui obté un profit, la indemnització del danys produïts a un tercer, com a contrapartida del lucre obtingut amb l'activitat perillosa, i per tant, s'ha anat transformant l'apreciació subjectiva, a través de la inversió o atenuació de la càrrega probatòria, presumint culposa tota acció o omissió generadora d'un dany indemnitzable, a no ser que l'agent demostrï haver procedit amb la diligència deguda, en atenció a les circumstàncies de lloc i temps, exigint fins i tot, una diligència específica més alta a la reglamentada (S.T.S. de 16 d' Octubre de 1989, 26 de Novembre de 1990, de 64 de Juny de 2001, de 7 de Juny de 2002, de 4 de Novembre de 2004...).

I per tant, en atenció al reconeixement de fets realitzat a l'escrit de contestació a la demanda, cal resoldre en el sentit de condemnar a l'entitat "ALLIANZ COMPAÑÍA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." a abonar a l'actor els danys i perjudicis causats a resultes del sinistre objecte d'aquestes actuacions, incloent el lucre cessant corresponent, ex Art. 1.1 de la Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor, segons el qual: "1. El conductor de vehículos a motor es responsable, en virtud del riesgo creado por la conducción de estos, de los daños causados a las personas o en los bienes con motivo de la circulación.

En el caso de daños a las personas, de esta responsabilidad sólo quedará exonerado cuando pruebe que los daños fueron debidos únicamente a la conducta o la negligencia del perjudicado o a fuerza mayor extraña a la conducción o al funcionamiento del vehículo; no se considerarán casos de fuerza mayor los defectos del vehículo ni la rotura o fallo de alguna de sus piezas o mecanismos.

En el caso de daños en los bienes, el conductor responderá frente a terceros cuando resulte civilmente responsable según lo establecido en los artículos 1.902 y siguientes del Código Civil, artículos 109 y siguientes del Código Penal, y según lo dispuesto en esta ley.

Si concurrieran la negligencia del conductor y la del perjudicado, se procederá a la equitativa moderación de la responsabilidad y al reparto en la cuantía de la indemnización, atendida la respectiva entidad de las culpas concurrentes.

El propietario no conductor responderá de los daños a las personas y en los bienes ocasionados por el conductor cuando esté vinculado con este por alguna de las relaciones que regulan los artículos 1.903 del Código Civil y 120.5 del Código Penal. Esta responsabilidad cesará cuando el mencionado propietario pruebe que empleó toda la diligencia de un buen padre de familia para prevenir el daño.

El propietario no conductor de un vehículo sin el seguro de suscripción obligatoria responderá civilmente con el conductor del mismo

Codi Segur de Verificació:

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar: <https://ejusticia.gencat.cat/JAP/consultaCSV.html>

Signat per M C S

Data i hora 25/09/2019 14:33

de los daños a las personas y en los bienes ocasionados por éste, salvo que pruebe que el vehículo le hubiera sido sustraído”.

SEGON.- Exigibilitat i quantificació dels danys: En relació a l'exigibilitat i quantificació dels danys i perjudicis reclamats en aquesta seu per part de l'avui actor, per un import total de 5.517,06 Euros, hem de dir en primer lloc, que la part demandada va assentir parcialment quant a la pretensió formulada en la suma de 1.000 Euros, i així mateix, que la regla general, atesa la finalitat perseguida per tota acció de responsabilitat extracontractual, és la reposició, restauració o restabliment del bé, dret o interès lesionat, en tota la seva integritat (dany emergent i lucre cessant); si bé, la jurisprudència assentada al respecte per part del Tribunal Suprem, determinava que en tot cas, cal que estigui degudament acreditada la realitat i existència del perjudici causat, encara que la determinació exacta de la seva quantia pugui determinar-se en període d'execució de Sentència (S.T.S. de 29 de Setembre de 1986), sent necessària la prova d'aquest de forma categòrica, sense que fos suficient per tal d'estimar una petició indemnitzatòria, les simples hipòtesis o probabilitats respecte l'existència d'un perjudici.

En segon lloc, i d'acord a la prova documental aportada com a N°. 4 de la demanda, consistent en una certificació d'estada al taller reparador del vehicle de l'actor, durant el període del 20 de Desembre de 2016 al 13 de Gener de 2017, en relació a la prova pericial aportada com a document N°. 3 de la demanda, quant a la valoració dels danys materials efectivament causats a aquell turisme, en cap cas impugnades quant a la seva autenticitat per la part demandada, cal dir que va resultar acreditat de forma indubtable, d'acord a les normes relatives a la càrrega probatòria previstes a l'Art. 217 de la L.E.C., que el turisme propietat del Sr. A H J no va poder circular i per tant, no va poder ser explotat per part del titular de la llicència (directament o a través de tercers) durant el període de reparació i estança a taller, en doble torn, d'acord al contingut del document N°. 5 de la demanda i al contingut de les declaracions testificals, practicades a l'acte de judici, per part del Sr. A I B i del Sr. M D D, en la seva condició de conductor del vehicle auto-taxi sinistrat, juntament amb l'actor, i de treballador per compte del Sr. A H J, d'un altre vehicle auto-taxi, respectivament; i en tot cas, que aquest període es corresponia de forma ajustada a les actuacions reparadores que van haver de practicar al vehicle sinistrat, valorant entre d'altres extrems, no només les hores efectives de feina reparadora, sinó que també els períodes d'espera derivats de la disposició de les peces de reparació, assecat de pintura i actuacions prioritàries a executar a altres

vehicles dipositats al taller, segons també resultava del contingut de les respostes realitzades per escrit per part del representant del taller reparador, unides a les actuacions en data 13 de Maig de 2019.

Període que un cop descomptats el dies de descans o no laborables corresponents a aquest vehicle, d'acord a la documentació aportada com a N°. 9 a 11 de la demanda, ascendia efectivament a 9 dies durant l'any 2016 i 10 dies, durant l'any 2017, a doble torn.

Si bé, de conformitat amb allò declarat per part del Sr. A I B a l'acte de judici, com a treballador per compte de l'actor que també conduïa el vehicle sinistrat, cal dir que els ingressos deixats de percebre per part del Sr. A H J com a conseqüència de l'explotació en règim de doble torn, només ascendien al 65% dels ingressos percebuts per part del Sr. A I B .

I finalment, hem d'assenyalar que la quantificació de la indemnització reclamada per l'actora en atenció a la recaptació mitja bruta obtinguda per part d'un vehicle taxi a Barcelona, per hora, aportada com a document N°. 17 de la demanda (21,92 Euros, l'any 2016 i 23,32 Euros, l'any 2017), ha de ser plenament assumida per aquesta Jutjadora, atès que cap altra prova es va practicar per tal de contravenir dita quantificació, a la qual caldrà descomptat el 30%, en relació a les despeses assumides per part dels conductors de vehicles-taxi, estant en circulació, no reduint-les exclusivament al concepte de benzina, sinó que també, als de assegurances, impostos, manteniment, entre d'altres, segons assenyala la jurisprudència assentada al respecte.

En conseqüència, cal quantificar els danys efectivament produïts al Sr. A H J en la quantia de 3.976,78 Euros, en concepte de lucre cessant, corresponent a 9 dies de l'any 2016, a raó de 21,92 Euros l'hora, un torn, i de 14,24 Euros l'hora (65%) el doble torn; i 10 dies de l'any 2017, a raó de 23,32 Euros un torn, i 15,15 Euros l'hora (65%), el doble torn, deduït el 30% anteriorment referit en concepte de despeses fixes, la qual haurà de ser satisfeta per la part demandada, en els termes assenyalats anteriorment, constant consignada la suma de 1.000 Euros en favor de l'actora des del dia 9 de Gener de 2019.

TERCER.- Interessos: En matèria d'interessos, cal estar a allò establert a la Disposició Addicional Sisena, Punt 2, de la Llei 30/1995 de 8 de Novembre, en virtut de la qual la suma indemnitzatòria de de 3.976,78Euros, a abonar a l'actor, meritara des de la data de l'accident, 19 de Desembre de 2016, un interès anual igual al del interès legal del diner vigent en el moment de la meritació, incrementat en el 50%, amb l'expressa prevenció que transcorreguts dos anys des de la producció del sinistre, l'interès anual no podrà ser inferior al 20%, tenint en compte la consignació

de la suma de 1.000 Euros, realitzada per la part demandada, de data 9 de Gener de 2019.

QUART.- Costes Processals: Atès que ha estat estimada parcialment la demanda iniciadora de les presents actuacions, és pel que cal acordar que cada una de les parts satisfaci les costes processals causades a la seva instància i les comunes per meitats, en recta aplicació d'allò establert en el paràgraf segon de l'Art. 394 de la L.E.C..

Vistos els preceptes legals citats i altres de pertinent aplicació

DECISIÓ

Que estimant parcialment la demanda presentada per part del Sr. A H J representat per part del Procurador dels Tribunals Sr. J S L contra l'entitat "ALLIANZ COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." representada per part de la Procuradora dels Tribunals Sra. M L V, he de **CONDEMNAR i CONDEMNAR** a l'entitat "ALLIANZ COMPAÑIA DE SEGUROS Y REASEGUROS, S.A." a abonar al Sr. A H J la suma de 3.976,78 Euros, la qual meritarà un interès anual igual al del interès legal del diner vigent en el moment de la meritació des del dia 19 de Desembre de 2016, incrementat en el 50%, amb l'expressa prevenció que transcorreguts dos anys des de la producció del sinistre, l'interès anual no podrà ser inferior al 20%.

Lliuri's la suma de 1.000 Euros consignada judicialment en favor de l'actora, a compte de la condemna anterior.

I tot això, amb l'obligació que cada una de les parts satisfaci les costes processals causades a la seva instància i les comunes per meitats.

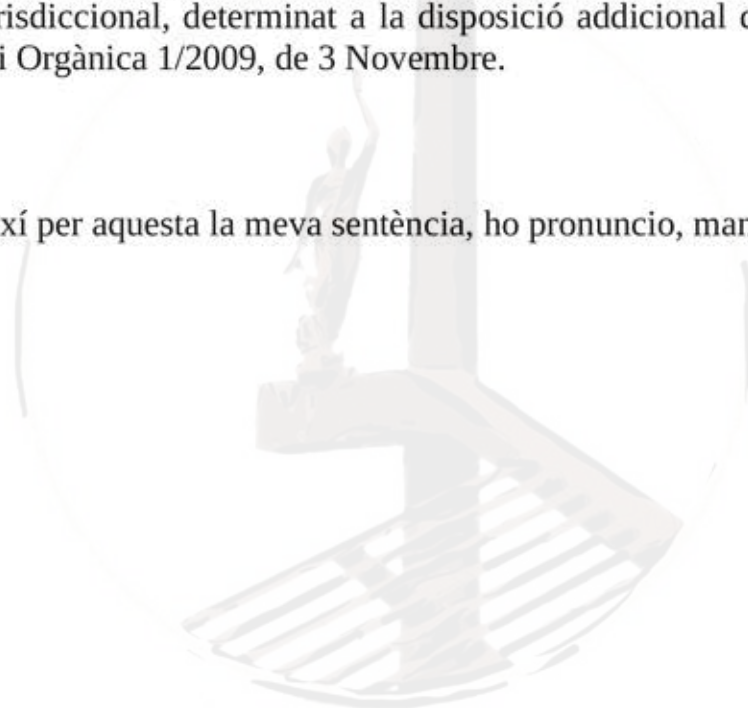
Aquesta resolució no és ferma i contra ella cap interposar en el termini de VINT DIES recurs d'apel·lació davant aquest Jutjat del que coneixerà, en el seu cas, la Il.lma. Audiència Provincial de Barcelona, realitzant la part

recurrent el previ dipòsit de 50 Euros al compte bancari designat per aquest òrgan jurisdiccional, determinat a la disposició adicional dècima cinquena de la Llei Orgànica 1/2009, de 3 Novembre.

Així per aquesta la meva sentència, ho pronuncio, mano i signo.

SERVICIOS
JURÍDICOS
VERDÚN S.L.

JOSÉ AZNAR LUISA BLANCO MATILDE BARRABÉS

